

Eredivisie keepsters worden vaak gepasseerd met hoge ballen

De zwakke plek van doelvrouwen?

Zijn hoge ballen de zwakke plek van vrouwelijke keepers? Wie de beelden van de Eredivisie Vrouwen ziet, zou denken van wel. De keepsters van AZ, FC Utrecht, Willem II, ADO Den Haag, FC Twente en SC Heerenveen hebben zich allemaal al eens laten verrassen door hoog geplaatste schoten. Rondom Voetbal vroeg twee direct betrokkenen en een kenner naar het hoe en waarom.

Door Remco Faasen

Ja, als ik de beelden zie, dan moet ik inderdaad toegeven dat keepsters in de Eredivisie Vrouwen vaak met hoge ballen worden gepasseerd." Aan het woord is Marcel Mul, trainer van de doelvrouwen van FC Utrecht. Aan de sprongkracht van de speelsters ligt dat volgens hem echter niet. „Onze eerste keepster, Angela Christ, komt gemakkelijk bij de lat. Het heeft meer te maken met het technisch verwerken van ballen: de juiste manier van uitkomen en de wijze waarop je een bal pakt. Op dat gebied hebben vrouwen denk ik te weinig basis meegekregen, er is bij hun

clubs te weinig op getraind. Mannen in de Eredivisie zijn meestal al veel eerder begonnen met het trainen van hun basistechniek, zeker als ze al vroeg bij een betaald voetbalorganisatie zijn binnengekomen. Het vrouwenvoetbal hing er tot voor kort toch een beetje bij en de keepsters zijn daardoor later met hun opleiding begonnen."

Volgens Mul is de achterstand wel in te halen. „Damesvoetbal krijgt gelukkig steeds meer aandacht bij amateurclubs en dus zal het op die manier bijtrekken. Als ik bovendien het seizoen van Angela bekijk, dan zie ik dat ze zeker progressie heeft gemaakt."

FOTO: RENE VAN DER LAAN

Angela Christ in actie tijdens de training van FC Utrecht

FOTO: PRO SHOTS / FRANK ZILVER

Marcel Mul (links) in gesprek met Jan-Willem van Ede, oud-doelman van FC Utrecht.

De sluitpost zelf vindt ook dat ze beter is geworden dit seizoen. „Ik ben er dan ook het hele jaar mee bezig geweest. Niet dat we specifiek trainen op hoge ballen, dat is gewoon onderdeel van de training, maar het heeft zeker geholpen." Christ kan zich wel vinden in de theorie van Mul dat vrouwen een achterstand in de basistechniek van het keepen hebben. „Ik heb er nooit zo over nagedacht, maar het kan best kloppen. Er is pas sinds een paar jaar serieus aandacht voor damesvoetbal en het trainen van keepsters. Voorheen was het toch meer maar af en toe een training." In rigoureuze maatregelen om te voorkomen dat vrouwen vaak worden gepasseerd met hoge ballen, zoals het verlagen van de doelen, ziet de FC Utrecht-speelster niets. „Lage doelen zijn zeker niet de oplossing, want je moet de bal ook bij een hoge voorzet kunnen pakken."

Daisy Puijk is keeper van Dames 1 van vv 't Goy en zij sluit zich direct aan bij de woorden van Christ. „Dat moet je niet doen," zegt ze resoluut. „Het spelletje is oorspronkelijk

ontwikkeld met deze faciliteiten. Als je dat voor vrouwen gaat veranderen, speel je niet meer het oorspronkelijke spel. Ik denk dat het beter is om aan je techniek te werken." Puijk heeft zich de eerste jaren in het doel ook weleens laten verrassen door hoge ballen. „Bij mij had dat ook niets met mijn sprongkracht te maken, dat heb ik voldoende. Het lag meer aan mijn manier van springen. In plaats van voorwaarts te springen, ging ik naar achteren en daardoor miste ik lengte."

Ook Puijk is het opgevallen dat de keepsters in de Eredivisie Vrouwen zich vaak laten kloppen door hoog geplaatste schoten. „Maar dat is in de loop van het seizoen zeker verbeterd. Ik denk dat dat ook te maken heeft met de veel betere speelsters. Het niveau van de Eredivisie Vrouwen is hoger dan de hoofdklasse en speelsters moesten zich daar op instellen. Ze waren het niet gewend op deze manier te handelen. Het vergt toch een andere manier van opstellen, staan en uitlopen. Ik denk dat speelsters op alle posities daar moeite mee hebben gehad."

Waar het bij sporten als tennis, wielrennen en atletiek al lang en breed geaccepteerd is dat mannen en vrouwen ieder hun eigen prestaties leveren, lijkt vrouwenvoetbal altijd te moeten opboksen tegen het spel van de mannen.

Zowel Marcel Mul, Angela Christ als Daisy Puijk vinden dat niet terecht. Puijk: „Je kunt beter kijken naar de verschillen per keeper. Je hebt zowel goede als slechte mannelijke en vrouwelijke keepers. Er zijn veel vrouwen die wel goed zijn bij hoge ballen, net zoals er mannen zijn die daar slechter in zijn." Volgens Mul mogen mannelijke en vrouwelijke goalies niet vergeleken worden omdat mannen in het algemeen krachtiger zijn. „Er zal dus altijd verschil blijven, net als in andere sporten. Maar het probleem ligt hem dus niet in lagere doelen, aanpassingen voor vrouwen of een al dan niet gebrek aan sprongkracht. Het gaat meer om het opstellen, het juist stappen en de techniek. Daar kun je aan werken, daar is een slag te halen."

Complex Test Uniek bezoek aan Stadion Galgenwaard

Door Remco Faasen

Iedere maand beoordeelt Rndom Voetbal het complex van een amateurvereniging in de regio aan een de hand van een aantal vaste criteria (1 tot 5 balletjes). Deze maand echter een speciale test, want op donderdag 1 en woensdag 7 mei bezocht Remco Faasen het onderkomen van FC Utrecht: Stadion Galgenwaard.

Naam:

De omgeving waar nu Stadion Galgenwaard staat, heette in de middeleeuwen Galghenwert, maar het is niet waarschijnlijk dat er ooit galgen hebben gestaan. De moderne geschiedenis van Galgenwaard begint in de jaren dertig als Utrecht behoefte heeft aan een plaats waar verschillende sporten kunnen worden beoefend. Er wordt een stadion gebouwd en Hercules en DOS nemen er hun intrek. In de zomer worden de wedstrijden op de wielervedbaan die rondom het veld ligt druk bezocht. Verder is er plek voor wedstrijden met windhonden en atletiek- en turvenementen.

In 1970 fuseren DOS, Elinkwijk en Velox tot FC Utrecht. De thuisbasis van de nieuwe club wordt pas in 1981 verbouwd tot Stadion Nieuw Galgenwaard. Weer twintig jaar later begint een complete uitbreiding en verbouwing die in 2004 wordt voltooid. Het stadion heeft 24.500 zitplaatsen en draagt voortaan de naam Stadion Galgenwaard. De bedrijfsruimten uit de oude Galgenwaard op de be-

gane grond zijn gebleven en inmiddels aangevuld met winkels en een fitnesscentrum. Aan de zuidkant staat een sporthal. De hoofdtribune telt vijf etages met op de bovenste twee in totaal 44 skyboxen en het FC Utrecht museum. Een complex met zo'n geschiedenis en een unieke naam verdient niets anders dan de maximale score.

Ligging:

Stadion Galgenwaard ligt aan de oostzijde van Utrecht, in de richting van Bunnik, direct naast de bebouwde kom. De laatste jaren wordt er veel gebouwd direct in de omgeving van het stadion. Zo is kantorencomplex Galgenwaard zo'n beetje klaar en aan de andere kant is woontoren Apollo Residence bijna voltooid. Parkeren op wedstrijddagen is lastig. Onder en rondom het stadion zijn in totaal 1070 parkeerplaatsen maar dat is lang niet genoeg. Het is gemakkelijker om met de bus te komen: de lijnen 12, 12S, 13, 41, 43 en 241 stoppen bij halte 'Stadion'. Op wedstrijddagen is het busvervoer in de stad gratis op vertoon van een seizoenkaart.

Velden:

Stadion Galgenwaard heeft natuurlijk maar één veld, maar wat voor een. Het is het einde van een lang seizoen, maar de mat ligt er simpelweg perfect bij. De lijnen zijn goed zichtbaar en het gras ruikt heerlijk, ook al is het voor een klein percentage kunstgras. Voetballen op het veld van Stadion Galgenwaard moet iets moois zijn. Zelfs in een leeg stadion is het indrukwekkend op de grasmat te staan:

de vier tribunes hebben een dreigende uitstraling en torenen ver boven het veld uit.

Kleedkamers:

Zeker de kleedkamer van de thuisploeg is met geen enkel onderkomen van een amateurclub te vergelijken. Iedere speler heeft zijn persoonlijke kleedkastje met stoel, er zijn twee massagetafels in aparte ruimtes, voldoende wastafels en het complete elftal kan tegelijk onder de douche. Of in het bijzonder vormgegeven spelersbad: een cadeautje van een kunstenaar. Het geheel is strak vormgegeven met rode en witte tegels. De kleedkamer van de tegenpartij is een stuk soberder met lange houden banken. De toegang tot het veld ligt direct naast de kleedkamers, waar de heren voetballers eerst een trapje afmoeten voordat ze de spelerstunnel ingaan.

Kantine:

Verzamelpaatsen voor de bezoekers van de wedstrijden in Stadion Galgenwaard zijn natuurlijk de ruimtes achter de tribunes. In het geval van deze test die bij de tribune aan de stadszijde. Daar zijn vandaag de twee bars en twee verkooppunten voor broodjes bal, worst en hamburger geopend. Dankzij de glazen wand is er een mooi uitzicht over Utrecht. Koffie kost er maar liefst 1,50 euro, een klein glas alcoholvrij Amstel bier 2 euro, een groot glas 3. Verspreid over de ruimte staan een flink aantal statafels en kleinere tafels met plastic kuipstoelen. Jammer dat er zo weinig vuilnisbakken zijn waardoor het al snel een troep wordt. Bezoekers van de Bunnik

Side wippen in de rust even binnen bij pub Het Rode Hart.

Broodje bal:

Geen wedstrijd zonder broodje bal en dat snappen ze bij FC Utrecht ook. De prijs is met 2,50 euro wel wat aan de hoge kant. Het balletje komt lekker uit de jus, is groot genoeg en smaakt prima. Het broodje is wat droog en heeft waarschijnlijk te lang buiten een plastic zak gelegen. Mosterd is gratis en voor de liefhebbers zijn er ook nog andere sauzen.

Toiletten:

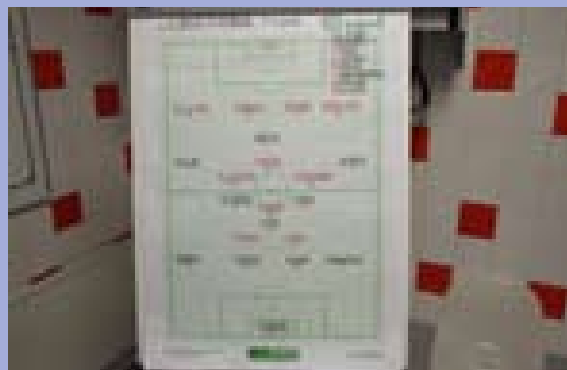

Tja, wat valt er te zeggen van toiletten in een voetbalstadion? Er zijn er genoeg, zowel voor heren, dames als invaliden, maar met zoveel bezoekers is het snel vies. Dat ligt dus niet aan het stadion, maar vooral aan de gebruikers. De toiletruimten zijn eenvoudig met witte tegels ingericht. Bij de wastafels ontbreken zeepdispensers, maar er zijn wel papieren handdoekjes te vinden.

Algeheel:

Natuurlijk is het complex van FC Utrecht met geen enkele andere voetbalclub in de regio te vergelijken. De kwaliteit van het veld en de kleedkamers zijn superieur en de naam klinkt geweldig. Er zijn opmerkelijk veel toiletruimtes en het broodje bal is van prima kwaliteit. Jammer dat de horecaprijzen wat aan de hoge kant zijn, maar een wedstrijdje FC Utrecht hoeft wat het stadion betreft zeker geen straf te zijn.

FC Utrecht is: 'vol verwachting klopt ons hart'

De sportliefde van René van den Berg

Hij is het gezicht en de stem van de sportprogramma's van RTV Utrecht, maar was de laatste drie jaar ook actief bij Talpa, Tien en RTL, dat de beelden van het Nederlandse betaald voetbal uitzond. René van den Berg over zijn werk, FC Utrecht en emoties in de sport. „Iets dat zwart is kun je niet wit lullen.“

FOTO: S. RENE VAN DER LAAN

Door Remco Faasen

Het is 1989 als René van den Berg de overstap maakt van de lokale omroep in Amersfoort naar de regionale omroep van de provincie Utrecht, die op dat moment nèt is gestart met radio-uitzendingen. Het station is inmiddels uitgegroeid tot een volwassen mediabedrijf met drie radio en twee tv-zenders. De officiële functie van Van den Berg is eindredacteur sportprogramma's. „We hebben een sportredactie van vijf vaste krachten. Samen vormen we een leuke, goede ploeg.

We werken al jaren met elkaar samen en delen dezelfde passie: sport. De live-verslaggeving van voetbalwedstrijden uit de regio is daarbij een belangrijke pijler, maar we hebben ook aandacht voor de sporten buiten het voetbal. Korfbal, hockey, handbal, alles wat in de regio voorkomt.“

Van den Berg denkt, leeft en ademt sport en doet dat vier dagen per week bij RTV Utrecht. „Daarnaast ben ik freelancer en heb ik de laatste drie jaar gewerkt voor Eyeworks, de productiemaatschappij die de beelden van de Ere en Eerste Divisie verzorgde. Ik sprak het commentaar in van de overzichten van de wedstrijden en interviewde spelers en trainers. Eerst bij Talpa en Tien, later bij RTL. Is mijn stem je nooit opgevallen bij beelden van de Eredivisie? Dat beschouw ik als een compliment. Mijn verslaggeverstem is dan ook een heel andere dan wanneer ik Namen & Rugnummers bij RTV Utrecht presenteer. Dan kom ik ook in beeld, mensen herkennen je daardoor en denken dat het mijn programma is. Dat is het dus niet. Ik ben slechts het gezicht, het beeldje dat ervoor zit. Het echte werk vindt

plaats achter de schermen. De uitzendingen zijn het resultaat van een week keihard werken, waarbij het intensief volgen van FC Utrecht mijn vaste taak is.“

FC Utrecht. Het toverwoord is gevallen. Er is geen supporter van de bekendste sportclub uit de regio die René van den Berg niet kent en die bij het horen van zijn naam niet onmiddellijk denkt aan zijn radioverslagen. Van den Berg vindt FC Utrecht, zacht gezegd, een bijzondere club. „Het is een club die alles heeft waar je als journalist van kunt dromen. FC Utrecht is volledig onvoorspelbaar. Hier vind je alle emoties die voetbal zo mooi maken. Iedere week is het weer 'vol verwachting klopt ons hart en kijken wat er nu weer gaat gebeuren'. Een week FC Utrecht volgen is een week onvoorspelbaarheid. Er gebeurt altijd wel wat. Nu weer met Frans van Seumeren als geldschietster. Ik vind het geweldig, maar zag het absoluut niet aankomen.“

De sportliefhebber Van den Berg moet even nadenken over de vraag of hij meer supporter is als journalist en komt met

een diplomatiek antwoord: „Ik bekijk het als een journalist, maar met het gevoel van een supporter. Maar het is heel simpel. Als het FC Utrecht goed gaat, dan gaat het onze programma's ook goed. Dat werkt overigens ook wel zo wanneer het slecht gaat. Als er spanning is hebben we de meeste luisteraars en kijkers. Maar ik ben altijd onafhankelijk. Dat verwacht het publiek ook. Dat betekent niet dat ik niet blij mag zijn met een goal, waarom niet? Als het slecht is, zeg ik dat ook gewoon. Iets dat zwart is kun je niet wit lullen. De emotie is het mooiste in dit vak. Je moet proberen dat over te brengen bij de mensen, zonder dat je klef of schreeuwerig wordt. Dat komt terug in alle sporten hoor, niet alleen in het voetbal. Ik stond ooit eens bij de finish van de Utrecht Marathon. Je ziet dan mensen binnenkomen, hun stopwatch indrukken en ineens beginnen te huilen omdat ze een gewenste tijd wel of niet hebben gelopen. Als je daar deelgenoot van uit mag maken, kun je jezelf gelukkig prijzen.“

Ondanks dat RTV Utrecht in het algemeen en René van

den Berg in het bijzonder FC Utrecht op de voet volgen, leveren de wedstrijden van de Domstedelingen niet automatisch de mooiste uitzendingen op. „Natuurlijk zorgt FC Utrecht voor hoogtepunten, zeker met een verslag van een bekerfinale. Maar ook in de aanloop daarheen, als een stuk of vijftig bussen een wedstrijd doen wie het mooist 'Als ik boven op de Dom sta' kan zingen. Maar ook het verslaan van Argon - IJsselmeervogels voor het algeheel amateurlandskampioenschap vorig jaar was geweldig. FC Utrecht en voetbal zijn belangrijk voor ons, maar dat zijn andere sporten ook.“

Gevraagd naar zijn ambities blijkt Van den Berg een stuk minder uitgesproken. „Ik heb een slechte week gehad, een collega is overleden. Hij was nog maar 45 jaar. Dan zijn andere dingen opeens minder belangrijk. Nu hoop ik vooral dat mijn dierbaren gezond blijven, dat is even belangrijker. Verder komt het zoals het komt. Bij de NOS zien ze me als de FC Utrecht-supporter... het zal wel. Neem me maar zoals ik ben.“

